„Léket kapott egy lélek, menthetetlen süllyed."
Ismeretlen közép-európai szerző

44 Sztaskó Richard

HÁROM RÖVID

I.

Másnak szól

(1)
Azt mondja, mondjam meg, mi a fasz bajom van. Mondom, semmi. Azt mondja, ne mondjam, hogy semmi, mert azt nem hiszi el. Erre nem mondok semmit. Erre a semmire sem mondásra ő meg azt mondja, hogy nem szereti, ha hazudnak neki, tehát ne mondjam, hogy semmi bajom, amikor látja rajtam, hogy van valami bajom, csak jó lenne, ha megmondanám, mi a bajom. Erre sem mondok semmit. És erre már ő sem.

(2)
Aztán azt mondja, tegyünk végre pontot az i-re. Szerintem elvan az az i, mármint az az ı pont nélkül is, gondolom, de nem mondom ki, mert ha kimondanám, megütne. A hirtelen reakciók helyett jobban szeretem a megfontoltabbakat. Nem mondok semmit. Azt mondja, mondjam meg, miért nézem hülyének. Azt mondja, mondjam meg, miért gondolom magamat nálánál különbnek. Semmi ilyesmit nem gondolok, gondolom, de ezt sem mondom ki, mert ha kimondanám, a reakció hirtelen érkezne, megfontolás nélkül. Nem mondok semmit.

(3)
Idézet tőle rólam: „Egyáltalában nem vagy egyenes."
egyenes melléknév *-en, -ebb* [e,e]
a.) Egyik térbeli ponttól a másikig a legrövidebb úton haladó, irányát nem változtató <irányvonal>.
b.) Olyan <hosszanti irányban húzódó, kiterjedő dolog>, amelyben egy valóságos v. képzelt tengely iránya ehhez hasonló, ezt megközelítő.
.
.
.
f.) (átvitt értelemben) Őszinte és becsületes <személy v. ennek tulajdonsága, cselekedete.>

(4)
Azt mondja, a fölső szomszédnő férjével álmodott. Azt mondja, pont olyat. Én erre nem mondok semmit.

(5)
„Annyira káros vagy, hogy azt már nem bírom elmondani."
káros melléknév *-an, -abb*
a.) Kárt okozó, romboló, pusztító hatású, ártalmas <dolog>.
1. (ritka) Kártékony.

(6)
a.) (régies) Általában nagyobb, négylábú emlős (házi)állat, jószág (ökör, tehén, ló, szamár stb.).
b.) (átvitt értelemben, durva) Emberségéből, szellemiségéből kivetkőzött, az oktalan állathoz hasonló, durván, állatiasan viselkedő személy, főként férfi.

(7)
Vajon a fölső szomszédnő álmodik-e rólam? És pont olyat?

II.

Soha nem elég

(1)
Bagzó macska van a kertben. Hallom. Azt. Azt, ahogyan bagzik odakint. Pontosabban: odalent. És nem is a kertben, mert ez a körfolyosós bérház füvesített udvara. Fákkal és bokrokkal tarkítva. Belső udvar. Hívhatjuk így is. 4:03. Nem tudok aludni, kijöttem a konyhába, és a hűtőszekrény monoton búgásán át fölhallatszik a szenvedés hangja. Vagy az örömé. Nem tudom. Egy dolog biztos: egy macska bagzik odalent a belső udvaron. Már 4:04.

(2)
4:26. Mára vége. Folyt. köv. holnap.

(3)
A körfolyosós bérház füvesített, fákkal és bokrokkal tarkított udvarán a pincelájáró mellett három tálka. Egy vízzel teli, egy száraztápos és egy felvágottkockás. A bagzó macskának tétetett ki a fölső szomszéd jóvoltából, hogy amikor nem bagzik, akkor legyen mit enni-inni.

(4)
Szemezünk. Állok a liftnél, nézek kifele a belső udvarra. Ott a macska. Most éppen nem bagzik, hanem az egyik fa alatt fekszik. Féloldalasan és a ház irányába néz. Pont rám. Pont bele a szemembe. Egyikünk sem bagzik.

Várom, hogy a negyedikről lejöjjön a lift. Jön. Csak éppen lassan. Amíg leér, van időm figyelni a macskát. Kóbor állat. Állattartó felügyelete nélkül, tartási helyétől eltérő területen tartózkodik. Most éppen fekszik. Kényelmesen, mintha nem lenne semmi dolga. Tulajdonképpen nincs is. Hajnalban bagzik. Ilyenkor délelőtt meg heverészik. Gondolom, evett-ivott. A fölső szomszéd jóvoltából. Most pedig nagyon jó neki. Kipiheni a hajnali bagzást. Meg rákészül a következőre. Jön a lift. Már az elsőn van.

(5)
Felérek az emeletre. A másodikra. Kilépek a körfolyosóra, és lenézek a bérház füvesített, fákkal és bokrokkal tarkított belső udvarára. Ott van a macska. Mintha megérezné, hogy nézem. Rögtön fölkapja a fejét, és máris a szemembe néz. Ez a rögtön fölkapja a fejét túlzás, hiszen valójában csak egy nagyon kicsinyke mozdulat az egész, ahogyan fölnéz rám a másodikra. Bele a szemembe. Kóbor állat. A belső udvar lett az új tartózkodási helye. A fölső szomszéd jóvoltából. Ideszoktatta. Már nem kóborol. Vajon tudja, hogy hajnalban szoktam hallgatni, ahogyan bagzás közben szenved? Vagy élvezi, csak éppen a macskabagzás élvezésének ez lenne az egyezményes és elfogadott hangja? Ami nem is szenvedés, hanem öröm? Nézzük egymást. Ő engem, én őt. Az egymás nézés közepette a zsebemben keresem a lakáskulcsot.

III.

Ingajárat

(1)
A buszmegállóban áll. És sír. De úgy tesz, mintha minden rendben lenne. Próbálja a könnyeit befelé hullajtani. Az legalább nem látszik. Ami viszont kiszalad a szemén, azt gyorsan letörli a kézfejével. Hogy ne látszódjék. De látszódik. Ráadásul a szemfestéket is ugyanazzal a sietős mozdulattal keni el. Az elkent szemfestéktől és letörölt könnyektől úgy néz ki, mintha felpofozták volna. Mintha.

(2)
Megfordul, tesz néhány lépést. Körülnéz. Látja, hogy senkit se lát. Abban bízik, őt se látja senki. Nem lát senkit, így leguggol a buszmegálló mögé. Guggolás előtt combja közepéig feltűri a ruháját. Nincs rajta bugyi. Az átlátszó

vizelet erős sugárral kilövell. A nedves homokból sár lesz. A sár a bokájára fröccsen. Az arcán megkönnyebbülés látszik. Hunyt szemei alatt elkent szemfesték és letörölt könnyek nyoma. Úgy néz ki, mintha felpofozták volna. Mintha.

(3)

Végez. Miután föláll, megkapaszkodik a buszmegálló oldalában. Megszédül. A sár a bokájára fröccsent. Megkapaszkodás után letűri a ruháját, tenyerével megpróbálja elegyengetni a gyűrődéseket. Az arcán megkönnyebbülés látszik. Hunyt szemei alatt elkent szemfesték és letörölt könnyek nyoma. A bokájára fröccsent sárról nem vesz tudomást.

(4)

Kilép a buszmegálló mögül. Körülnéz. Látja, hogy senkit se lát. Megfordul, tesz néhány lépést. A buszmegálló előtt áll. A bokájára fröccsent sarat a talpával, lábfejével ledörzsöli. Jobbal a bal bokát, ballal a jobb bokát. Néhány sárpetty a helyén marad. Ahová percekkel ezelőtt fröccsent. A ledörzsölt és ledörzsöletlen sárpettyek a béke jelével köszöntik egymást.

(5)

A buszmegálló megdöntött tábláját nézi. Mindjárt jön a busz. Pontosabban: mindjárt ideér. Mármint nem ide, hanem oda.

(6)

Mosolyog. Valamire gondol. Vagy valakire. Rágondol, és elmosolyodik. Nemrég még sírt, folytak a könnyei. A sírás volt az, ami valóvá tette az arcát. Most a mosolygás teszi azzá. Ez a mosoly. Ez a mostani mosoly. Nemrég még olyan volt az arca, az elkent szemfestéktől és letörölt könnyektől, mintha felpofozták volna. Most egyáltalában nem tűnik olyannak. Mosolyog. A képzeletében megjelent valami. Vagy valaki. És ez a mosolygás valóvá tette az arcát.